

www.parohiaserbanvoda.ro

Cuvântul care zidește

NU LIPSI DE LA LITURGHIA EUHARISTICĂ,
PENTRU CĂ EA NU ESTE COMPLETĂ FĂRĂ TINE!

DUMINICA A 6-A DIN POST
(a Floriilor)
(†) **Intrarea Domnului**
în Ierusalim

În localitatea Betfaghe, Mântuitorul se urcă pe un asin și pornește către Cetatea Ierusalimului, însoțit de Sfinții Săi Apostoli și de mulțimea entuziasmată de marea minune a învierii lui Lazăr din Betania. Ierusalimul reprezintă Istoria întregii lumi, este orașul sfânt al lui Dumnezeu, orașul profeților, un oraș al păcii și comuniunii, singurul oraș lumesc al lumii, pămâtesc și ceresc, în același timp.

În această cetate plină de slavă a ajuns Fiul lui Dumnezeu, nu pentru a gusta slava, ci moartea. Chiar dacă poporul L-a primit cu slavă și cinste, cu entuziasm și îndelungi urale, Mântuitorul Hristos era trist și abătut. A trecut de mai multe ori prin Ierusalim pentru a-Și arăta slava Sa, începând cu vârsta de 12 ani când a uimit cu înțelepciunea Sa pe cărturarii din Templu, până când astăzi în mod triumfal Mântuitorul intră în Ierusalim pentru a-Și vădi dumnezeirea Sa prin Pătimire, Moarte și Înviere. El știa scopul pentru care S-a întors în Ierusalim și nu avea motive de bucurie. Era măcinat de instabilitatea mulțimii care Îl aclama strigând: „Osana Fiul lui David” (Matei 21, 9), „Binecuvântat este Împăratul care vine în numele Domnului! Pace în cer și slavă întru cei de sus” (Luca 19, 38).

La un moment dat, Mântuitorul a început să plângă, profetind despre Ierusalim: „Vor veni zile peste tine când dușmanii te vor împresura, te vor face una cu pământul, și pe fiii tăi, care sunt în tine, pentru că n-ai cunoscut vremea cercetării tale” (Luca 19, 42 – 44). Această dureroasă profecție despre distrugerea Ierusalimului se va petrece în anul 70 d. Hr., când sângele celor care nu au ascultat cuvântul Lui va curge pe toate ulițele cetății, când Templul va fi distrus pentru totdeauna, când cetatea binecuvântată va deveni cetatea blestemată pentru necredința ei și pentru lipsa de schimbare a vieții la îndemnul

Urcuș duhovnicesc către Înviere
DUMINICA FLORIILOR

Astăzi ne aflăm în Duminica Floriilor sau a Intrării Mântuitorului Hristos în Ierusalim. Acest moment reprezintă o mare Sărbătoare cu caracter comemorativ, dar reprezintă și o invitație la acest important urcuș duhovnicesc de a-L însoți pe Domnul în Ierusalim pe calea cinstitelor Sale Pătimiri.

cuvintelor Domnului. Toți L-au întâmpinat cu urale și strigăte de bucurie, dar entuziasmul lor a fost doar de moment, căci inimile lor au rămas închise ignorând dimensiunea misiunii Lui de a împăca pe oameni cu Dumnezeu. Apostazia în masă a ierusalimitenilor a frânt de durere inima Mântuitorului, Care a venit să-i mântuiască, nu să le ofere un entuziasm lumesc, ieftin și trecător.

Domnul a pretins de la ierusalimiteni în special, și de la iudei în general, credință puternică în dumnezeirea Sa, ca să le fie lor spre iertarea păcatelor și spre mântuire, dar poporul nu a primit mesajul Său. Știa Mântuitorul ce avea să urmeze și era trist. Nu avea nevoie de un popor entuziasmat, ci de un popor credincios. Entuziasmul și mirarea poporului nu L-au mulțumit pe Domnul. Nu acesta era scopul venirii Sale în

cetatea Ierusalimului, ci mântuirea poporului ales, căruia Mântuitorul i-a dat o patrie, o istorie și curs eshatologic pe care poporul nu l-a înțeles, ci a rămas pe mai departe necredincios.

De la noi, Mântuitorul Hristos așteaptă credință lucrătoare prin fapte, o credință curată și mântuitoare. Astfel, este momentul să ne hotărâm cu ce gând Îl vom urma pe Hristos pe calea Pătimirilor Sale? De partea cui vom rămâne? De partea fariseilor și cărturarilor fățarnici, însetați de sânge și ucigași, sau de partea apostolilor, femeilor mironosițe și sfinților care L-au urmat cu credință, L-au iubit și au ascultat cuvântul Lui? Astăzi începe Săptămâna Pătimirilor și suntem și noi datori să urmăm cu credință pe Hristos Cel răstignit, mort și înviat, pentru noi și pentru mântuirea noastră. ✕

Preot paroh Adrian Chiriță

SFÂNTUL IERARH PAHOMIE DE LA GLEDIN, EPISCOPUL ROMANULUI

Pe 14 aprilie îl prăznuim pe acest mare sfânt – slujba sa făcându-se anul acesta duminică, 13 aprilie 2025 – din păcate puțin cunoscut și prețuit de noi. Episcopul Pahomie (Pencu), fiul preotului Eftimie și al prezbiteriei Ana din satul Gledin, județul Bistrița-Năsăud, s-a născut pe la anul 1674, la botez punându-i-se numele de Petru. În anul 1697 a primit tunderea monahală în obștea Mănăstirii Neamț, iar între anii 1702-1704 a fost stareț al Marii Lavre.

peste 300 de călugări. A așezat duhovnici buni, spovedania săptămânală și slujbele după rânduială. A ales călugări luminați să traducă din operele Sfinților Părinți pentru hrana duhovnicească a soborului și a încurajat foarte mult viața isihastă în jurul Mănăstirii Neamț, căci în acele timpuri de neliniște se nevoiau mai mulți călugări în sihăstrie și prin păduri, decât prin mănăstiri.

Între anii 1704-1706 a fost într-un pelerinaj la Lavra Pecerska, întâlnindu-l atunci pe Sf. Ier. Dimitrie, Mitropolitul Rostovului. Întors în Moldova și retras în loc de liniște în apropierea mănăstirii Neamț după ce a refuzat să-și reia egumenia, la 18 decembrie 1706 este ales episcop al Romanului. Hirotonit arhieru în 18 ianuarie 1707, a păstorit până la 10 aprilie 1714, când se retrage din scaun. În 1717 pleacă din nou la Kiev, petrecând în rugăciune și osteneli cărturărești până la sfârșitul vieții. A murit la Lavra Pecerska în anul 1724.

Format la Mănăstirea Neamț, familiar cu mediul cultural-duhovnicesc din Rusia, bun cunoscător al realităților din țările române, episcopul Pahomie al Romanului a fost un mare iubitor de carte, în folosul obștesc. A legat cu blesteme grele pe toți aceia care vor îndrăzni să înstrăineze cărțile pe care le dăruise mănăstirii Neamț și schitului Pocrov, ctitoria sa. A fost preocupat să formeze ucenici care să-i continue activitatea și a

influențat prin concepția și lucrarea sa și alte centre de cultură din Moldova. Activitatea lui Pahomie a fost cunoscută și în Transilvania, mai ales în ținutul natal.

Sfântului Pahomie i-a plăcut să scrie și să citească și a căutat să cultive această dragoste și în sufletul ucenicilor săi. Mărturie despre aceasta dau cărțile primite sau cumpărate de el, față de care a arătat o grijă deosebită. A fost preocupat în primul rând să înzestreze ctitoria sa de la Pocrov, dar și alte biserici, cu toate cărțile necesare cultului, într-o vreme în care raritatea și scumpetea lor le făceau bunuri de neprețuit. A adunat în ostenelile sale o bogată bibliotecă, pe care a dăruit-o mănăstirii Neamț și schitului Pocrov.

Biserica „Acoperământul Maicii Domnului” a Schitului Pocrov a fost ridicată de Sf. Pahomie.

Activitatea cărturărească și duhovnicească a lui Pahomie a trecut dincolo de episcopia Romanului, a schitului Pocrov și a mănăstirii Neamț, punându-și amprenta asupra mediului monahal și cultural din Moldova, într-un secol în care relațiile dintre mănăstirile românești erau foarte strânse, circulația călugărilor de la o mănăstire la alta fiind destul de intensă. Canonizarea Sfântului Pahomie a fost aprobată de Sfântul Sinod al BOR în ședința din 14-15 noiembrie 2006, când a fost stabilită ca dată de sărbătorire a lui ziua de 14 aprilie. ❀

Pomelnicul schitului Pocrov arată că „încă din tinerețile lui, era iubitor de Hristos, doritor de viață pustnicească, având o fierbinte dragoste către Dumnezeu. Drept aceea, ascultând de porunca cea sfântă a Mântuitorului, cel ce voiește să vină după Mine să se lepede de sine, să-și ia crucea sa și să urmeze Mie, a lăsat casă, părinți, frați, rude și prieteni și L-a urmat pe Hristos în viața smerită călugărească, intrând ca frate la Mănăstirea Neamț”. A fost hirotonit preot și ales mare ecleziarh, iar în anul 1702 obștea mănăstirii Neamț l-a ales drept îndrumător.

Ca stareț, arhimandritul Pahomie a creat un curent de reînnoire duhovnicească în obștea Mănăstirii Neamț. A adunat pe toți călugării risipiți pe la metocuri și prin păduri din cauza deselor războaie și a pustuirii mănăstirilor, formând o obște de

E vremea postului

Traian Dorz

E vremea postului din nou și Paștile-s aproape, Iisuse, sufletu-mi uscat se-apeacă să se-adape din al Cuvântului Izvor, din harul Crucii Tale, să-și poată Golgota sui mai întărit pe cale.

Ajută-mi, Doamne, să postesc cu-ntreaga mea ființă, cu duh ascuns și înfrânat, și plin de umilință, nimic fățarnic neavând, ca nu cumva odată să mă găsească vinovat Divina Judecată.

Ajută-mă să pot ierta cu inima deplină pe orișicine-ar fi făcut în contra mea vreo vină; așa cum eu mă rog să-mi ierți întregile-mi păcate, ajută-mă să iert și eu la orice semen toate.

Ajută-mi, binele ce-l fac cât mai ascuns să-mi fie, nici o-ntristare să n-aduc, ci numai bucurie;

fă-mi darnic sufletul deplin, căci și acum, și Mâne Tu nu-mi socoți după cât dau, ci după cât rămâne.

*Ajută-mi să nu strâng comori ce furul le răpește, ci aurul cel nevăzut ce-n ceruri strălucește.
– Așa să-mi fie postul meu, ca-n Ziua Învierii să fiu iertat și-nvrednicit de Slava Înfierii.*

SLUJBE ȘI RÂNDUIELI ÎN SĂPTĂMÂNA MARE

Azi, în Duminica Floriilor, se încheie cele patruzeci de zile ale Postului Mare. Din această seară intrăm într-o nouă săptămână de post, de rugăciune și reculegere sufletească. Este Marea Săptămână a Sfințelor, Înfricoșătoarelor și Mântuitoarelor Pătimiri ale Domnului nostru Iisus Hristos. Timpul acesta este cel mai prețios din tot cursul anului bisericesc și de aceea, încă din vechime, fiecareia dintre zilele acestei săptămâni i s-a dat numele de „mare și sfântă”, pentru măreția lucrurilor ce s-au săvârșit într-însele.

De acum ne pregătim pentru marele praznic al Învierii, pentru a primi și a simți cum se cuvine această mare bucurie a Ortodoxiei. Asprim postul și participăm la slujbele speciale, rânduite de Biserică în această perioadă. Nimeni deci să nu piardă această Sfântă Săptămână ocupându-se mai mult de cele ale lumii decât de propria luminare și înțelegere a curatei jertfe a Mântuitorului și Învierii Sa.

Timp de 40 de zile am fost îndemnați să săvârșim această călătorie a postului și, din rânduiala slujbelor, ni s-a cerut să fim mai râvnitori prin pocăință, rugăciune, smerenie, post și prin alte virtuți. În Săptămâna Pătimirilor ni se cere să arătăm roadele faptelor din timpul „alergării celor 40 de zile” și să primim pe Hristos la Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie din noaptea Învierii.

Postul mai aspru din Săptămâna Mare

Postul Mare se termină în seara de vineri a săptămânii a VI-a. Din Sămbăta lui Lazăr postul dobândește o dimensiune nouă, din ascetic devine euharistic. Din această seară, de la Vecernie, începem Săptămâna Mare. Dacă putem, în această săptămână gustăm numai pâine, sare, legume și apă. Dezlegare la untdelemn și vin avem numai Joi. În Vinerea și Sămbăta Mare nu se gustă nimic până seara. Dacă nu putem posti atât de aspru, vom căuta să ținem post după putere și potrivit sfatului duhovnicului.

Deniile Săptămânii Mari

Deniile sunt de fapt utrenii ale zilei următoare și se săvârșesc în fiecare seară, de duminică până vineri. Sunt slujbe specifice Postului Mare, iar denumirea lor vine de la slavonescul „vdenie” - priveghere sau slujbă nocturnă.

❖ La Denia zilei de Luni - a cărei Slujbă are loc duminică seara - Biserica ne aduce aminte de Patriarhul Iosif care a fost vândut de frații săi în Egipt, preînchipuire a lui Hristos, vândut de Iuda. Pomenim și smochinul neroditor, blestemat de Hristos să se usuce pentru că nu avea rod. Ca să înțelegem că Dumnezeu este atât iubire cât și dreptate, la Judecata de apoi va răsplăti pe unii și va pedepsi pe cei ce nu au rodit.

❖ La Denia zilei de Marți - a cărei Slujbă are loc luni seara - se face pomenirea celor zece fecioare, cinci având doar candelă fără ulei, iar cinci având și candelă și ulei. Candela fără ulei reprezintă realizarea de sine în totală nepăsare de ceilalți. Candela cu ulei reprezintă evlavia însoțită de milostenie.

❖ La Denia zilei de Miercuri - a cărei Slujbă are loc marți seara - se face pomenirea femeii păcătoase care a spălat cu lacrimi și a uns cu mir picioarele Mântuitorului, înainte de Patima Sa, ca simbol al pocăinței și îndreptării omului păcătos. Miercuri este ziua în care Iuda L-a vândut pe Hristos fariseilor, pe treizeci de arginți.

❖ Denia zilei de Joi - a cărei Slujbă are loc miercuri seara - este închinată amintirii a patru evenimente deosebite din viața Mântuitorului, pomenite la Denia de miercuri seara: spălarea picioarelor ucenicilor, ca pildă de smerenie, Cina cea de Taină la care Mântuitorul a instituit Taina Sfintei Euharistii, rugăciunea arhierească și începutul pătimirilor prin vinderea Domnului.

❖ La Denia zilei de Vineri - a cărei Slujbă are loc joi seara - se citesc cele 12 Evanghelii. În Vinerea Mare se face pomenirea sfințelor, înfricoșătoarelor și

mântuitoarelor Pătimiri ale Mântuitorului și mărturisirea tâlharului celui recunoscător care a dobândit raiul.

❖ La Denia zilei de Sămbătă - a cărei Slujbă are loc vineri seara - prăznuim îngroparea lui Hristos cu trupul și pogorârea la iad cu sufletul, pentru a ridica din stricăciune pe cei din veac adormiți. De aceea, la Denia din seara de vineri participăm la Prohodul Domnului.

Slujbe și rânduieli în Săptămâna Mare

În Săptămâna Mare, cântările Triodului devin tânguitoare, ele întărind pocăința și durerea sufletească, prezente și în rânduiala slujbelor și în sufletele credincioșilor. Luni, marți și miercuri dimineața se săvârșesc Ceasurile, Obednița și Vecernia unită cu Liturghia Darurilor mai înainte sfințite. La mănăstiri se citesc zilnic Stâlpii Evangheliilor.

În Sfânta și Marea Joi, dimineața, se citesc Ceasurile (3, 6 și 9), apoi Obednița și Vecernia unită cu Liturghia Sf. Vasile cel Mare. La rânduiala proscomidiei din această zi, preotul scoate încă un Sfânt Agneț, pentru împărțirea bolnavilor și a pruncilor din tot cursul anului. După Rugăciunea amvonului, în unele mănăstiri și catedrale chiriarhale se săvârșește slujba spălării picioarelor, care este o cutremurătoare evocare și actualizare a spălării picioarelor ucenicilor de către Mântuitorul Iisus Hristos.

Joi seara se săvârșește Denia celor 12 Evanghelii, numită în cărțile de cult „Slujba Înfricoșătoarelor Patimi”. Sfânta Evanghelie este așezată pe analog în fața ușilor împărătești, iar Sfânta Cruce este scoasă și așezată în mijlocul bisericii.

În Vinerea Mare, Hristos a fost răstignit

și a murit pe cruce pentru răscumpărarea neamului omenesc de sub jugul păcatului strămoșesc. De aceea, Vinerea Mare este zi de post negru și zi aliturgică. Se citesc Ceasurile Împărătești în liniște profundă, tăcere și tristețe așteptând, la vremea prânzului, scoaterea Sfântului Epitaf. Acesta se aduce în mijlocul bisericii în sunet de clopot, iar credincioșii vin cu flori,

aprend lumânări și trec pe sub Sfântul Epitaf, arătând prin aceasta că se fac următori Mântuitorului Hristos - mor împreună cu Hristos, trec și ei prin mormânt, ca să ajungă la Înviere și viață.

Denia de vineri seara reprezintă slujba înmormântării Domnului nostru Iisus Hristos. Se cântă Prohodul, Binecuvântările Învierii și se face procesiunea înconjurării

bisericii de către preoți și credincioși cu Sfântul Epitaf. Apoi Sfântul Epitaf este așezat pe Sfânta Masă și se rostesc Paremiile, Apostolul și Evanghelia. De sâmbătă dimineața, veșmintele preotului și acoperămintele bisericii se schimbă cu cele de culoare luminoasă, iar credincioșii fac ultimele pregătiri pentru sărbătoarea cea mare, Învierea Domnului. ✿

Doamne-n Săptămâna asta

Doamne-n Săptămâna asta grea a Patimilor Tale, fă să-Ți suferim alături când Tu sui a Crucii cale, să simțim și noi cum Crucea ne apasă și ne doare, să simțim cum arde biciul peste sânge și sudoare.

Doamne, să-Ți simțim alături fiecare lovitură, să răbdăm aceeași hulă și batjocură, și ură, să plătim cu-aceleași lacrimi și cu-aceiași sânge toate, să simți și Tu că ne doare c-am trăit cândva-n păcate.

Doamne, ia-mă și pe mine să-mi pun umărul sub cruce, măcar partea mea de vină să-Ți ajut să mi-o poți duce, măcar sarcina mea, Doamne, să m-apeșe și pe mine, e de-ajuns câți ani din viață Ți-am făcut și eu rușine.

Sus pe Golgota, Iisuse, când pe Cruce-au să Te-ntindă, fă și firea mea cea veche răstignirea s-o cuprindă și, privindu-Ți agonia, s-o vadă și pe ea cum moare, Tu să Te cobori de-acolo, dar ea-n veci să nu coboare.

Iar în clipa Învierii, piatra când se dă-ntr-o parte, să se vadă că din groapă ai ieșit Tu Fără Moarte, sfintele mironosițe și-ai Tăi ucenici să vadă și-ale mele semne-alături, și-nvierea mea s-o creadă.

Atunci știu că și-n a Doua Fericită Înviere aș veni și eu cu Tine în Mărire și-n Putere, – căci, dac-am răbdat alături, în batjocuri și-n rușine, vom fi-alături și-n Mărire, să împărțim cu Tine.

Traian Dorz

DIN ACEASTĂ SEARĂ ÎNCEP DENIILE

Biserica o face pentru credincioși. În fiecare seară a săptămânii, începând cu seara din Duminica Floriilor și până vineri seara, sunt Deniile. În fiecare zi parcurgem, împreună cu Mântuitorul Iisus Hristos, drumul Său spre Patimi.

De aceea sper să fim cu toții, aici, în biserică, în fiecare zi, să ne întristăm împreună în această Săptămână Mare și să ne bucurăm împreună la Sfintele Paști. Să luăm aminte la timpul scurt pe care îl avem pentru momentele importante ale vieții noastre, iar întâlnirea cu Dumnezeu este mai importantă decât toate.

Și noi vom fi alături de dumneavoastră, căci în fiecare zi, după slujbă, veți primi ediția specială a ziarului „Cu-

vântul care zidește”. În ea preoții Bisericii Șerban Vodă vă vor tâlcui înțelesul Evangheliilor citite la slujbe și semnificația fiecărei zile din Săptămâna Mare. Nu vor lipsi informațiile despre rânduielile din această Săptămână Mare. Vă vom ține la curent cu programul slujbelor din biserică noastră și vă vom dăruia lucruri de folos sufletesc în cea mai frumoasă și așteptată perioadă a anului bisericesc.

Vă așteptăm, așadar, pe toți la biserică să facem împreună cu Mântuitorul urcușul pe Golgota Domnului, dar să fim alături și la bucuria Învierii Domnului și a noastră din moartea păcatului. ✿

Redacția „Cuvântul care zidește”

PROGRAMUL BISERICII ȘERBAN VODĂ ÎN PERIOADA 13-20 APRILIE

ZIUA	ORA	SLUJBE/activități
Duminică 13.04	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	(†) Intrarea Domnului în Ierusalim - Duminica a 6-a din Post (a Floriilor) - Utrenia, Sfânta Liturghie
	18 ⁰⁰ -20 ⁰⁰	Denie / Utrenia zilei de Luni
Luni 14.04	18 ⁰⁰ -20 ⁰⁰	Denie / Utrenia zilei de Marți
Marți 15.04	18 ⁰⁰ -20 ⁰⁰	Denie / Utrenia zilei de Miercuri
Miercuri 16.04	18 ⁰⁰ -20 ⁰⁰	Denie / Utrenia zilei de Joi
Joi 17.04	07 ³⁰ -09 ³⁰	Sfânta Liturghie
	18 ⁰⁰ -22 ⁰⁰	Denia celor 12 Evanghelii / Utrenia zilei de Vineri
Vineri 18.04	10 ⁰⁰ -18 ⁰⁰	Scoaterea Sfântului Epitaf și trecerea pe sub Sfânta Masă (Zi aliturgică)
	18 ⁰⁰ -20 ⁰⁰	Denia Prohodului Domnului / Utrenia Sâmbetei Mari
	20 ⁰⁰ -22 ⁰⁰	Procesiune în jurul bisericii
Sâmbătă 19.04	de la 23 ³⁰	Canonul Sâmbetei Mari
Duminică 20.04	00 ⁰⁰ -01 ⁰⁰	(†) Învierea Domnului (Sfintele Paști) - Slujba Învierii Domnului
		Veniți de luați lumină!
	01 ⁰⁰ -03 ⁰⁰	Sfânta Liturghie
	12 ⁰⁰ -13 ⁰⁰	Vecernia Paștilor – „A doua Înviere”

Ne bucurăm în această Duminică de Intrarea Domnului în Ierusalim. Ramuri și flori punem și noi în calea Domnului, căci învierea naturii vestește pe cea a Mântuitorului. Începând însă din această seară, intrăm în Săptămâna Pătimirilor. Așa cum ați văzut, ea este marcată atât de un post mai aspru, cât și de slujbe speciale, cântări, rugăciuni și citiri din Sfânta Scriptură specifice acestei perioade a anului liturgic. Ne pregătim așadar pentru Învierea Domnului, iar preocuparea noastră de căpătâi în aceste zile este să fim mai aproape de Iisus pe calea Crucii: să ne înnoim duhovnicește în Taina Spovedaniei și a Împărtășaniei, să înmulțim rugăciunea și să asprim postul - atât cât sănătatea și munca ne-o permit. Și mai ales să nu lipsim de la Deniile ce au loc în fiecare seară din această săptămână.

Săptămâna Mare este cea mai intensă săptămână din anul bisericesc din punct de vedere spiritual, atât al eforturilor noastre, cât și al mijlocirii pe care